Zvláštní případ - Petra Janů

Když pouliční lampy do tmy zablikaj
A všichni ostatní se doma zamykaj
V té chvíli mé myšlenky zkříží
Ten pocit že se něco blíží

Zatím co ostatní už klímaj před bednou
S jediným přáním do rána se nezvednout
Mou hlavou pokaždé se plíží
Ten pocit že se něco blíží

Já jsem zvláštní případ
Vůbec nemám nikde stání
Já jsem zvláštní případ
Znám jen otazník a přání
Ať ten krok, co zní nočním dlážděním
Právě jak já hledám souznění
Já chci stejně zvláštní případ
Víc a víc, víc a víc

To přece není možné, že jsem jediná
Kdo v tomhle městě není v devět v peřinách
Komu se hlavou stále plíží
Ten pocit že se něco blíží

Já jsem zvláštní případ
Vůbec nemám nikde stání
Já jsem zvláštní případ
Znám jen otazník a přání
Já jsem zvláštní případ
Stále někde lítat toužím
Já jsem zvláštní případ
Když jdou ostatní spát kroužím
Já jsem zvláštní případ
Vůbec nemám nikde stání
Já jsem zvláštní případ
Znám jen otazník a přání